

Chương 275: Lời Thách Thức Của Olivia Dành Cho Ellen

(Số từ: 2620)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:42 PM 04/04/2023

Sức mạnh của Charlotte lúc này vẫn an toàn, nhưng không ai biết khi nào nó có thể trở nên nguy hiểm.

Hơn nữa, mặc dù Saviolin Tana ở trong tình trạng tồi tệ nhưng cô ấy đã xoay sở để xử lý tình huống. Để chuẩn bị cho mọi tình huống có thể xảy ra, hoàng gia đã cử Saviolin Tana, người sẽ hành động nếu sức mạnh của Charlotte vượt khỏi tầm kiểm soát.

Sở dĩ cô ở ký túc xá thay vì Cung Điện Mùa Xuân rất có thể là vì một mục đích ẩn giấu nào khác.

Nó là tôi.

Charlotte ở ký túc xá cho phép tôi can thiệp trong trường hợp khẩn cấp và đảm bảo rằng danh tính của tôi vẫn được che giấu.

Tất nhiên, trở thành người giám sát ký túc xá không phải là một công việc tồi tệ, nhưng thật kỳ lạ khi ai đó đột nhiên trở thành người giám sát

Temple sau khi phục vụ với tư cách là Chỉ huy Shanafel của Đế chế.

Đó là quyết định của Hoàng đế để đảm bảo an toàn cho Công chúa đầu tiên và đối phó với cơn thịnh nộ tiềm ẩn của cô ấy.

Những người biết tình hình.

Bertus và Charlotte dường như đã đoán trước được điều này, và tôi nghĩ phản ứng này là phù hợp, mặc dù hơi bất ngờ.

Vai trò của Chỉ huy Shanafel là rất quan trọng, nhưng sự an toàn của Công chúa đầu tiên là một vấn đề quan trọng đến mức cô ấy phải tạm thời rời khỏi vị trí của mình.

-Đội trưởng Shanafel...?

-Tại sao lại đến đây?

Những người biết về Saviolin Tana chắc chắn đã rất bối rối. Mọi người dường như không thể hiểu được tình hình.

Ai có thể dễ dàng chấp nhận tình huống này? Nếu một người không biết hoàn cảnh, nó sẽ giống như một trò đùa Cá tháng Tư kỳ quái.

Ngoại trừ Ellen Artorius, người mang vẻ mặt trống rỗng như thể đang nghĩ, 'Đáng lẽ mình nên ăn nhiều bữa sáng hơn.'

Saviolin Tana, đứng giữa Ephinhauser và Mustlang, đã cởi bỏ bộ đồng phục Chỉ huy Shanafel của mình và mặc một bộ đồ hai mảnh.

“Hãy gọi tôi là ‘Sensei’. Hơn nữa, nếu cần, tôi cũng có thể giám sát quá trình huấn luyện cá nhân của mọi người.”

Những người quan tâm đến việc được đào tạo bởi người mạnh nhất thế giới bắt đầu lấp lánh với sự phấn khích.

Một ví dụ điển hình là Ludwig, người có vẻ ngây ngất, mặc dù anh ta biết rất ít điều khác.

Ban đầu, không có giám thị cho mỗi lớp. Các giám sát viên được phân công không phân biệt cấp bậc, họ thay phiên nhau túc trực và tuần tra.

Tuy nhiên, Saviolin Tana trở thành người giám sát độc nhất, chỉ chịu trách nhiệm cho các học sinh năm nhất.

Đương nhiên, mối quan tâm chính của cô ấy sẽ là Class B, nơi có Charlotte, vì vậy cô ấy có thể ít chú ý đến Class A.

Người giám sát mới được giới thiệu sang một bên. Kỳ thi cuối kỳ đã bắt đầu.

Sau kỳ thi toàn diện ngày thứ Hai, rất nhiều học sinh tán gẫu trong lúc rảnh rỗi.

“Cậu không mong chờ lễ hội sao?”

Tất nhiên, một người như Kono Lint dường như chỉ tập trung vào việc tận hưởng lễ hội.

"Tôi chỉ nghe nói về lễ hội, nhưng chính xác thì chúng ta sẽ làm gì?"

Người trả lời là Erich.

"Có một cuộc thi Hoa Khôi!"

...Chà, nếu bạn nói như vậy.

Anh ấy dường như nghĩ rằng chỉ riêng điều đó đã làm cho lễ hội trở nên vô cùng giá trị.

Tên chính thức là Miss Temple và Mr Temple.

Ngoài ra còn có một cuộc thi Cosplay nữ sinh.

Kỳ thi cuối kỳ lẽ ra phải diễn ra, nhưng do cuộc phản công, nhiều hoạt động khác nhau khiến mọi người bận rộn, và Orbis Class đã bị đóng cửa.

Tôi biết hội học sinh đang cố gắng hết sức để biến nó thành hiện thực.

Đối với Royal Class, không có nhiều thứ để chuẩn bị và họ chỉ có thể tận hưởng lễ hội.

"Reinhardt."

"Gì?"

Kono Lint, phấn khích, nói chuyện với tôi.

"Cậu không phải tham gia giải đấu sao?"

"Giải đấu?"

"Ừ, thì ... cậu có thể lọt vào bảng xếp hạng, phải không? Họ sẽ nhận đơn đăng ký bắt đầu từ hôm nay."

Mặc dù cuộc phản công đã bị hủy bỏ, một giải đấu nhắm vào toàn bộ Temple vẫn sẽ diễn ra.

Có các giải đấu cho từng năm học và một giải đấu liên khối bất kể năm học.

Ban đầu tôi không định tham gia vì tôi không có nhiều cơ hội giành được chiến thắng.

[(Lễ hội) Chiến thắng giải đấu liên khối - 15.000 điểm]

[(Lễ hội) Chiến thắng giải đấu năm nhất - 10.000 điểm]

Tuy nhiên, phần thưởng từ thử thách là đáng kể.

Khả năng Orbis Class tham gia là thấp vì chúng đã bị đóng cửa, và ngay cả khi họ tham gia, tôi đã đánh thức khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] thông qua [Tự đề xuất].

[Tự đề xuất] với [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Trên thực tế, không ai có thể đánh bại tôi trong tình trạng hiện tại, ngoại trừ Ellen. Tất nhiên, điều này giả định rằng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] sẽ hoạt động bình thường trong giải đấu.

Khả năng của tôi đặc biệt hữu ích trong thực chiến, nhưng liệu tôi có thể sử dụng [Tăng cường

sức mạnh ma thuật] trong một trận đấu tập như giải đấu không?

Nó đã hoạt động ngay lập tức khi tôi thử nó trong cung điện mùa xuân.

Lần trước Ellen đã nói rằng cô ấy sẽ không tham gia, vì chiến thắng của cô ấy dường như đã quá chắc chắn.

Các kỳ thi tất nhiên cũng quan trọng.

Có vẻ như chỉ đúng khi tham gia giải đấu.

Bên cạnh điểm thành tích, chiến thắng trong giải đấu cũng sẽ trao cho một người một chiếc cúp và phần thưởng bằng tiền do hoàng đế ban tặng.

"Hmm, có lẽ tôi nên thử một lần."

Bộ ba vô vọng nhìn chăm chăm vào tôi.

Trong một thời gian, họ đã nhìn tôi với sự sợ hãi.

Đương nhiên, có một người khác mà tôi cần xác nhận.

"Chào."

"?"

Tôi đến gần Ellen, người đang ngồi ở hàng ghế đầu.

"Tôi sẽ tham gia giải đấu năm nhất."

"Được rồi."

"Cậu không được tham gia."

"Được rồi."

Ellen lạnh lùng gật đầu.

Điều này có đảm bảo chiến thắng của tôi không?
Ánh mắt của bộ ba vô vọng thay đổi.

‘Thằng ranh đó, nó đang dàn xếp trận đấu.’

Đó là cái nhìn trong mắt họ. Nhưng nếu Ellen tham gia, tôi có chết đi sống lại cũng không thể thắng được!

Tôi không cần vị trí thứ hai hay thứ ba! Nếu đó không phải là chiến thắng, tôi sẽ chẳng đạt được gì! Một vài xu trị giá tiền thưởng là gì! Tôi phải bằng cách nào đó chặn biến số này?

Chỉ với một từ duy nhất, tôi đã có thể cản trở sự tham gia của một ứng cử viên mạnh mẽ cho chiến thắng.

Nó có vẻ hơi giống như gian lận ...

Ellen nhìn chăm chăm vào tôi chăm chú và sau đó nói một cách bác bỏ,

"Không thắng cậu sẽ bị mắng."

"Không! Lần trước cậu nói tớ chỉ có thể vào tứ kết!"

"Tình hình đã thay đổi."

Có vẻ như kỳ vọng của Ellen về tôi đã tăng lên đáng kể.

Sự thành công không cần thiết của việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của tôi...

Tuyên bố tham gia bất ngờ của tôi.

Các đối thủ mạnh nhất của Orbis Class lẽ ra phải phân tán và được chỉ định lại cho các lớp chung.

Tôi không biết liệu họ có tham gia hay không.

Tuy nhiên, miễn là Ellen không có mặt, tư cách ứng cử viên nặng ký cho chiến thắng của tôi vẫn không thay đổi.

Nó đã đột ngột đến đây.

“Nhưng, không có ai trong lớp chúng ta tham gia Miss Temple sao?”

“Này cậu.”

“Nếu cậu định thì thầm, hãy làm điều đó một cách lặng lẽ; chúng tôi có thể nghe thấy đấy.”

Harriet và Liana ném cho Kono Lint những cái nhìn khinh bỉ.

“Cậu nên biết rằng mình đang gây phiền toái cho chúng tôi theo một cách khác.”

“À, không! Tôi, tôi chỉ... tôi nghĩ mọi người đều xứng đáng tham gia...”

“Sao cậu không ngậm miệng lại đi?”

*Bang!

"Reinhardt!"

Và sau đó,

Olivia Lanze bất ngờ lao vào cửa lớp học năm nhất.

Tại sao cô ấy ở đây thay vì học trong thời gian thi? Không hề bối rối trước sự ngạc nhiên của mọi

người trước sự xuất hiện đột ngột của cô ấy, Olivia nhanh chóng lao về phía tôi.

Sau đó, cô ấy ném một tờ giấy về phía tôi. Mặt tôi tái nhợt khi đọc nội dung.

[Đơn đăng ký tham gia Miss Temple]

Nó đã được viết rõ ràng.

"Em sẽ tham gia Miss Temple!"

"...Đó là gì?"

"Anh sẽ bỏ phiếu cho em, phải không?"

Đơn xin tham gia Miss Temple.

Người này đang nghĩ gì mà lại muốn tham gia vào một việc như vậy?

"A a a! Em có tham gia nó hay không tại sao em lại bám lấy anh!"

'Tôi phải làm gì với nó khi em nói với tôi điều đó?'

Tôi chóng đờ cô ấy với sự ghê tởm khi cô ấy cố gắng nắm lấy mặt tôi và chà xát nó.

Điều này không thể được.

Ánh mắt của lũ trẻ lại trở nên kỳ lạ.

Bây giờ nó thậm chí đã xảy ra trong lớp học.

Đó là cảm giác.

Khi tôi buộc phải kéo mình ra, Olivia nhìn quanh lớp học yên tĩnh.

"Hì, có vẻ như không có đối thủ nào có thể cạnh tranh với mình ở đây."

"..."

"..."

"..."

Nét mặt của Liana, Ellen và Harriet trở nên dữ tợn. 'Tại sao cô ấy đột nhiên gây chuyện?' Đó là cái nhìn trên khuôn mặt của họ.

Không, tại sao cô ấy lại đột nhiên đến đây để thu hút sự chú ý? Olivia cười nhạo những người bạn cùng lớp của tôi, những người mà nét mặt trở nên u ám hơn vì những lời nhận xét quá trớn của cô ấy.

Sau đó, cô ấy đột nhiên đi đâu đó.

Đến hàng ghế đầu.

Bên cạnh Ellen.

"Cô không tham gia sao?"

Bị bất ngờ trước hành động khiêu khích đột ngột, Ellen lườm Olivia.

"Tại sao tôi lại tham gia vào một cái gì đó như thế?"

Khi Olivia che miệng và nhìn xuống Ellen, cô ấy nói:

"...Bởi vì cô nghĩ rằng mình sẽ thua ư?"

"Cái gì?"

"Không cần tham gia, cô cho rằng mình sẽ thua sao?"

KHÔNG! Tại sao Olivia luôn làm điều này với một người chỉ quan tâm đến việc của họ?

Đề cô ấy yên!

Tôi cảm thấy muốn tát vào sau đầu Olivia khi cô ấy cười toe toét. Khi tôi định bước vào và nói điều gì đó.

Một tai nạn xảy ra.

*Cạch!

"Ầm!"

Ellen đứng dậy và túm lấy cổ áo Olivia.

Vẻ mặt của những đứa trẻ khi chứng kiến cảnh này chuyển sang sững sốt, và tôi cũng không khác.

Cô ấy đã mất bình tĩnh.

Với vẻ mặt cứng rắn, hung dữ, Ellen nắm lấy cổ áo của Olivia và lườm cô ấy.

"Tôi không biết tại sao cô lại đối xử với tôi như vậy, nhưng hãy biến đi. Tôi không muốn nói chuyện với cô."

"Cô định... đánh... Senpai của mình à?"

Khi tôi nghĩ rằng Ellen có thể bắt đầu một cuộc chiến, một điều bất ngờ đã xảy ra.

*Grrrrrrrrrrr!

"!"

"Hãy nhớ rằng... sẽ luôn có... ai đó mạnh hơn mình... trên thế giới này...?"

Cười rạng rỡ, Olivia nắm lấy cổ tay của Ellen, người đã nắm lấy cổ áo cô.

Không có dấu hiệu vật lộn.

Olivia buộc bàn tay của Ellen, vốn đang nắm chặt cổ áo cô, mở ra chỉ bằng sức nắm của cô.

Ellen, học sinh năm nhất khỏe nhất và được công nhận là một kẻ dị biệt quái dị trong số chúng tôi.

Dù Olivia lớn hơn bao nhiêu tuổi, mọi người đều sốc khi thấy Ellen bị áp đảo. Olivia, người đã gỡ tay Ellen ra, chỉnh lại quần áo và cười toe toét.

*Chợt!

Olivia dùng ngón trỏ chọc vào vàng trán ngạc nhiên của Ellen.

"Tôi biết cô tự tin, nhưng sẽ luôn có người giỏi hơn bản thân mình. Hãy ghi nhớ điều đó, được chứ?"

"..."

Ellen mở to mắt nhìn Olivia.

"Tại sao chúng ta không tham gia Giải đấu liên khối nếu đó không phải là Miss Temple? Tôi tự tin mình có thể giành được chức vô địch cả Miss Temple và giải đấu liên khối."

Olivia nhìn tôi, bỏ lại Ellen, người đã bối rối, đằng sau.

*nháy mắt

Olivia nháy mắt với tôi và rời khỏi lớp học.

Ellen thần thờ nhìn cánh cửa mà Olivia vừa rời đi. Mọi người thay phiên nhau nhìn vào tôi và Ellen đang chết lặng.

-Tôi đã từng ghen tị với cậu ấy...

-Cậu ấy sẽ không bao giờ chết trong ô nhục...

Erich và Cayer lặng lẽ lắc đầu.

Kono Lint vỗ vai tôi.

"Chà... Vui lên đi."

Ai có thể nghĩ rằng sẽ có một ngày tôi nhận được sự đồng cảm từ đứa trẻ này?

Cho dù tôi có trở nên mạnh mẽ đến đâu, tôi vẫn không dám đối mặt với Ellen.

Và sau đó là Olivia Lanze, người có thể mạnh hơn Ellen, ít nhất là về sức mạnh thuần túy.

Dường như mọi người đều tưởng tượng rằng cuối cùng tôi sẽ bị nghiền nát giữa những cá nhân phi thường này, giống như một con tôm bị gãy lưng.

Dù sao...

Olivia.

Hãy xem nào.

Tôi đã bị đánh bại.

Một lúc sau.

"Anh đã nói với em là đừng làm phiền cô ấy khi cô ấy đang lo việc riêng của mình!"

"Em xin lỗi! Em sẽ không làm điều đó một lần nữa!"

Cuối cùng, tôi xông thẳng vào lớp học năm năm, và cơn giận dữ của tôi bùng phát khi tôi nổi cơn thịnh nộ với Olivia.

"Em thực sự muốn bị anh đánh sao? Hả? Cho anh xem nào? Em có muốn anh cho em xem thử không?"

"Reinhardt! Em đã đi quá xa! Ừm! Em sẽ xin lỗi! Em sẽ xin lỗi cô ấy có được không?"

"Anh nói cứ để cô ấy yên! Em luôn muốn làm ra vẻ như mình chẳng có giá trị gì sao? Hả?"

"Được! Em sẽ để cô ấy yên!"

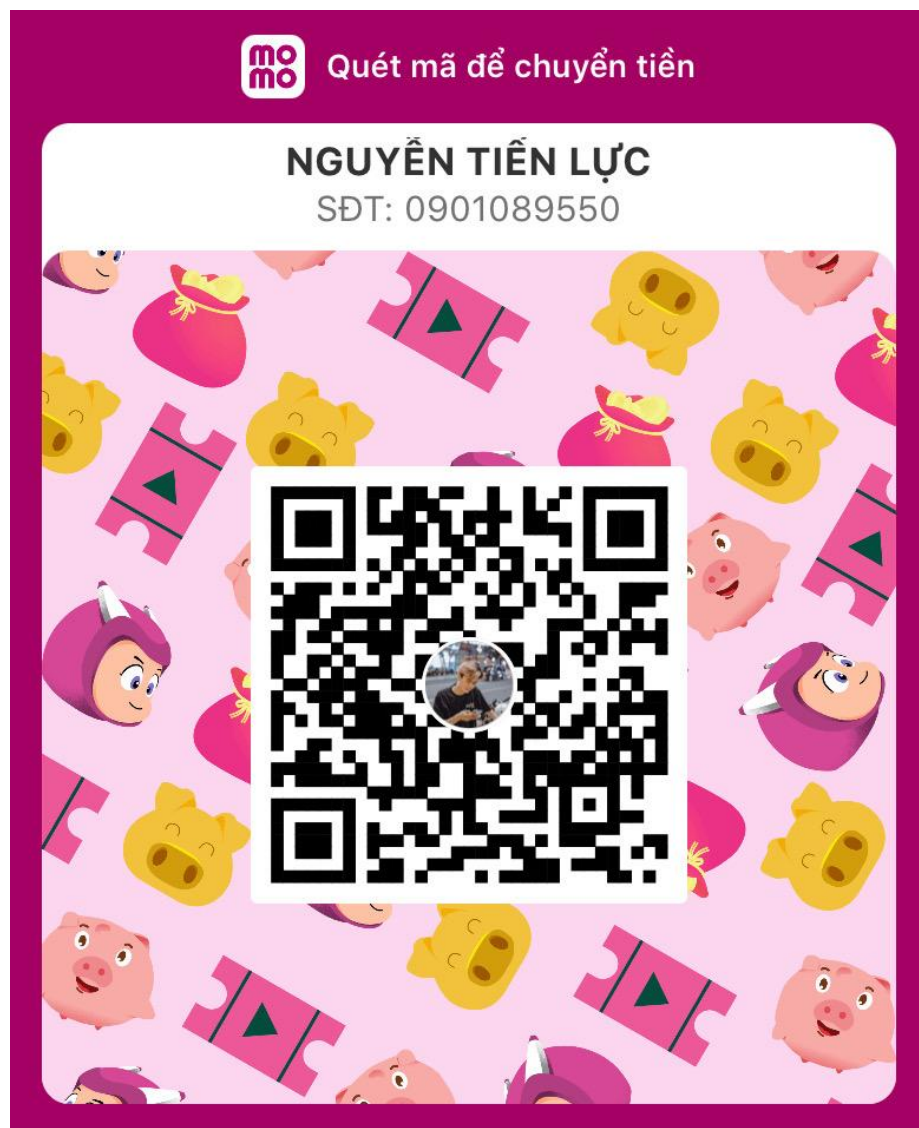
Hoàn cảnh vẫn vậy, chỉ có lớp học là khác.

Tất cả các Senpai năm 5 khác đều nghĩ người nhìn Kouhai có vẻ xa cách của họ vô lý Senpai của mình như bắt chuột.

Cuối cùng, tôi đã khiến Olivia khóc lóc và van xin thảm thiết.

Không biết cô ấy sẽ thật sự khóc, tôi không khỏi có chút sững sốt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading